

Kvindernes Underkuelse.

Vi Kvinder maa bringe Dr. Starcke en Tak, fordi han kom til vort Fællesmøde og paa en ridderlig Maade sagde os vore Fejl. Det er altid godt at blive tilskyndet til at arbejde kraftigere, og det kan ikke nægtes, at Kvinderne trænger stærkt til at opmuntres til lidt større politisk Interesse, d. v. s. til at føle, at Danmark ogsaa er deres Fædreland, og at de ogsaa har en Gerning at gøre i deres Land ud over Gerningen i Hjemmet.

Der er imidlertid flere Punkter, hvor jeg — som kun kender Dr. Starckes Ord fra „Kvinden og Samfundet“ for September — er uenig med ham. Der er dog kun et, jeg vil omtale. Dr. Starcke siger, at det er en Plet paa Mills Bog, at den hedder „Kvindernes Underkuelse“. Men før det første er det nu saaledes, at vil man slaa til Lyd for en Sag, maa man bruge Ord, som skarpt og klart udsiger ens Mening og vækker Modstanderne. Det er bedre at udtrykke sig lidt hvast end at tale saa billigt, hensynsfuldt og humant, at ingen hører en. Og før det andet finder jeg Ordet sandt, et rigtigt Udtryk for den Tingenes Tilstand, som *har været*. De aller fleste gifte Kvinder have været underkuede. De have været det i Danmark, men sikkert ogsaa i England. Det er imidlertid kun Danmark, jeg taler om. Ved Brudeskamlen blev det sagt dem, at de skulde være Manden underdanige — og hvorledes Teologerne end mener, at dette Ord skal fortolkes paa en mildere Maade, saa opfattedes det af Kvinderne, som hvad det betyder paa almindeligt dansk, som et forstærket Udtryk for den Ting: *at være lydig*. Var Kvinden — som de fleste Kvinder er — af et religiøst Sind, saa bøjede hun sig, lød og tav. Men hun var ogsaa nødt dertil, for Manden havde Nøglen til Pengekassen, og hun maatte bede ham om hver en Øre, hun skulde give ud. Kvinden var underkuet, fordi Manden *misbrugte den stærkeres Ret*. Kristendommen selv havde ingen Skyld, skønt den ofte har faaet den. *Kristus har intet Steds sagt, at Kvinden skal være sin Mand underdanig*. De Mænd, som havde lavet Vielsesritualet, havde ophøjet et Apostelord — som kun var sagt til Datidens Kvinder for at betegne, at Paulus ikke kom for at bringe Oprør i de borgerlige Forhold, der vilde han have, at alt skulde blive ved det gamle, han vilde kun frigøre det *indre* Menneske — dette Apostelord havde de ophøjet til at være en Regel for det borgerlige Samliv mellem Mænd og Kvinder,